

наль. Водачътъ му се завърналъ, но било му много неприятно да разказва, какво се е случило съ пжтника. Роднинитѣ на изчезналия богаташъ поискали да се издири работата. Всички били убедени, че банкери-нътъ трѣбва да е убитъ въ планината, за да му се зематъ паритѣ.

Общината се интересува за сждбата на банкера. Свикани бѣха всички водачи отъ селото за разпитъ. Водачитѣ си имали дружество и тѣхниятъ главатаръ се изтѣпилъ на чело да намѣри виновника

— Тука има тайна, рекълъ той. Трѣбва да вземаемъ истината.

Всички водачи влѣзли въ стаята на изпитвача-главатаръ, сиѣли си широкитѣ шапки отъ глава и почнали неволно да ги въртятъ като колело на ржката си. Тѣ гледали спокойно, като наивни селяни, дигали рамѣне и се чюдѣли, какъ се е изгубилъ казания банкеръ.

Изпитвачътъ се обърналъ къмъ единъ високъ, широкоплещестъ и гърдестъ момъкъ, който скромно стоялъ на страна до самата врата.

— Улрихъ, казалъ изпитвачътъ, кажи, какво знаешъ за изчезването на банкера.

Улрихъ пристѣпилъ неувѣрено, облегалъ се съ ржце на масата и започналъ да говори. Секретарътъ записвалъ думитѣ му.

— Тръгнахме въ вторникъ сутринъта, въ петъ часа, — казалъ той; — мислѣхме да пренощуваме на скалата Шварцегъ, а сутринъта да се изкачимъ на „Страшния върхъ“. Азъ не вѣрвахъ, че ще можемъ да се изкачимъ до горе, но не се осмѣлихъ да откажа на пжтника, за да не помисли, че не съмъ добъръ водачъ. При това, господинъ банкера Шухманъ ми обеща петдесетъ франка, било че успѣемъ